

ÁRPÁD LAPOK

III. évfolyam, 5. szám

2008. március

Február

Az elmúlt hónap legjobban sikerült hete a síszünet volt. Akkor is ezt kell mondanom, ha nagyon hülye időpontra rakták. Először is irtó meleg volt, bár ezt nem lehetett előre tudni. A hó csak azért nem olvadt el a sípályákon, mert már előtte sem volt. Akinek volt esze, elment sokkal korábban. Persze ezt elvileg nem nagyon szabad, de mindenre van megoldás, egyhetes betegségek stb... Na nem a mi családjunkban, anyám 37,5 alatt szóba sem áll velem. Gegééknek normálisan, félév után adták ki a síszünetet, ő rendes gyerek, akkor mentek el a családdal, így aztán idén nem mehettem velük.

Úgy tudom, azért itt volt a síszünet, mert közben voltak a felvételik a suliba. Emlékszem, tavaly ilyenkor... Most még pár héttel korábban láttam az írásbelire gyülekező sok gyereket. Érdekes volt, hogy olyan kicsinek, törpének néztek ki. És ők még hogy izgultak. Pedig egy éve még én is ott gyülekeztem, bár nem nagyon izgultam, mert akkor még egyáltalán nem akartam ide jönni. Most? Még nem bántam meg, de illet inkább nem mondom, mert tudom, hogy nem szabad előre lekopogni a medve bőrét. Vagy mi.

A félévi bizonyítványom beadolása otthon váratlanul jól sikerült, vagy az is lehet, hogy csak jó hangulatban voltak faterék, szó-

val megúsztam mindent egy célzással, hogy év végére valamit javítanom kellene. Ez tulajdonképpen elképzelhető, év végén mindig könnyebben kapjuk meg a jobb jegyeket. Az osztályunk pedig abszolút jó átlagot ért el, azt mondták, mindegyik hetedikos osztály az iskolai legjobbak között volt. Apámat ez a hír nem hatotta meg, szerinte természetes.

Tanuljuk a színdarabot az áprilisi bemutatóra. Az a nagy igazság, hogy ma elég nehéz elképzelni, hogy hogyan lesz ebből valami. Amikor ezt írom, még több mint egy hónap van hátra, szóval a helyzet azért nem teljesen reménytelen. A legjobb persze az lenne, ha megnyernénk. Egy magyartanár ezt minden évben végigcsinálja. Azt hiszem, nem leszek magyartanár.

Még egy dolgot elfelejtettem eddig említeni, pedig ez egy jó dolog. Örülünk a büfében bekövetkezett személyi változásnak! Nekem lenne még egy-két jó ötletem az árakra és a választékra is, de sajnos eddig senki nem kérdezte meg.

Most a síszünet után összesen két hét suli plusz Árpád napok, aztán újra szünet, és igazán elviselhető lenne, ha mindig csak két hetet kellene egyszerre bejárni.

(Árpád, 7.x)

A hónap fotója

Röptében elkapva

2008. január, Genezáreti-tó (Szentföld, Izrael)
(fotó: P. Dr. Korzenszky Richárd bencés szerzetes, tihanyi perjel)

A hónap kérdése

Táborba jámi mindenki szeret. Vagy mégsem? Megtudjátok a belső oldalak aljáról. A hónap kérdése: „Milyen táborokat szeretsz a suliban? Miért jók? Szerinted milyen tábor lehetne még?”

„A táborok jók, de poén lenne egy vándortábor, egy túlélő.” (Meseme, Anömö)

„Szuperek a programok és rettentően jó a hangulat. A DT-táborban például nagyon érdekes kérdéseket vitatunk meg.” (11.d-s lány)

„Egy sakktaör is jó lenne, ahol lehetne kockulni. Sajnos Csík tanár úr távozásával nem tudom lesz-e valami hasonló, de reménykedem.” („Lord Krumpli Artúr”)

„A DT-táborban fontos dolgokról esett szó, megérte elmenni. A kórustábor pedig nagyon várom.” (Röné)

Tartalom

Február.....	1	Sport.....	10
A hónap fotója.....	2	Wilágháló-ajánló.....	11
A hónap kérdése.....	2	Félévi tükör.....	11
Kép-más.....	3	Keresztrejtvény.....	12
Tanári interjú.....	4	Sudoku.....	13
Irodalom.....	6	Jótekonysági sport.....	13
Harry Potter.....	7	Képes Krónika.....	13
Aranyköpések.....	8	Szalagavató.....	14
Anagrammák.....	8	DT-tábor.....	15
Viccek.....	9	Árpád Galéria.....	16

E számunk megjelenését Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata támogatta.

Rejtvényfejtő pályázat

2. és 3. számunk rejtvényeinek helyes megfejtéséért Biró Zsuzsa (12.a) és Farkas Enikő (12.c) nyert egy-egy könyvutalványt. A megoldásokat (Kép-más, anagrammák, keresztrejtvény, sudoku) továbbra is várjuk az első emeleti, sakktábla alatti postaládánkba, vagy az arpadlapok@gmail.com címre.

Kép-más

Az előző számban megjelent képen egy doboz capuccino látható.
Hát ez mi lehet?

(fotó: Treszkai Anett, 9.b)

Besnyőné Titter Beáta tanárnőt

Hogyan került az Árpád Gimnáziumba, mint matematikatanár?

– Nem itt kezdtem a pályámat, hanem egy szakközépiskolában, ahol nagyon szerettem tanítani, mégis egy idő után úgy éreztem, hogy szakmailag már nem nyújt elég kihívást. Közben az ELTE matematika szakán tartottam gyakorlatot. Aztán pályáztam, mert akkoriban még ilyen rendszer volt, illetve ismertem Vajda tanár urat, aki említette, hogy az Árpádban van speciális matematika tagozat. Tehát 1986-ban vettem fel, s nemcsak tanítani kezdtem el, hanem rögtön osztályfőnök is lettem.

Mikor döntött a tanári pálya mellett?

– Nagyon régen. Volt egy fantasztikus tanító bácsim negyedikes koromban, s mivel az ember az iskolában tanárokkal kerül kapcsolatba, kialakult bennem, hogy én is tanítani szeretnék. Ezt az érzést erősítette, hogy felsőben egy matek-kémia szakos osztályfőnökhöz kerültem, aki mind emberileg, mind szakmailag nagyon kiemelkedő egyéniség volt. Ekkor indult az országban a Kis Matematikusok Baráti Köre, amelynek első tagjai között voltunk. Viszonylag jól is ment, így elhatároztam, hogy komolyabban fogok foglalkozni a matematikával, amit szüleim csak erősítettek. A középiskolában ugyan megpróbáltak lebeszélni a pedagógusi pályáról, mivel már akkor látszott, hogy abból nem lehet olyan jól megélni, de számomra ezek után nem volt kérdés, hogy tanár szeretnék lenni.

Hol töltötte a gyerekkorát a tanárnő és mire emlékszik szívesen vissza?

– Budapesttől 50 km-re, Nyersegújfalun nőttem fel. Nagyon jó, mozgalmas gyerekkorom volt. Helyben volt minden, s viszonylag zárt faluközösség

volt. Mindenfélét csináltunk, iskolaéletet éltünk, örsvezetőként dolgoztunk az általános iskolában, szánkóztunk telente, nyáron pedig a délutánok nagy részét a Dunánál töltöttem. A szüleim s tanárim sokat gondolkodtak, hogy a helyi vagy az esztergomi gimnáziumban tanuljak tovább. Végül győzött a 3 percnyi távolság és a sokszínű szakkörök. A bejárás fáradalmi helyett így a matematika szakkör mellett az irodalmi színpad munkájában is részt vehettem. Az orosz mellett latinul is tanulhattam, ásatásokra is jártunk a latin tanárnőnkkel. Szüleimmel és húgommal bejártuk a környéket, sokat kirándultunk. Volt egy tündéri nagymamám, aki velünk lakott és sok mindenre megtanított, a nyári szünetben délelőttönként segítettünk neki főzni, takarítani, varrni és csak utána mehettünk szórakozni.

Említette, hogy szívesen vett részt az iskolai programokon és a szervezésben. Talán ennek köszönhető, hogy évek óta az Amfiteátrum Kupa főszervezője?

– A második Amfi Kupa szervezésébe tizenegyedikos osztályfőnökként kapcsolódtam be 1996-ban, amelynek a plakátja kiállítva látható a folyosón. Az ötödik Amfi Kupáig mindig az aktuális osztályfőnökök voltak a szervezésért felelősök, de kiderült, hogy szerencsésebb, ha van egy állandó megbízott főszervező, aki továbbviszi a tapasztalatokat. Én szívesen vállaltam el ezt a feladatot. Idén a tizenegyedik sikeres rendezvény zajlott le.

Mivel tölti szívesen a szabadidejét?

– Szeretek színházba járni, moziba azonban kevésbé. Volt olyan időszak, amikor hetente kétszer-háromszor megfordultunk egy kedves

barátnőmmel Budapest szinte mind-egyik színházában, de a családdal ez már nem volt összeegyeztethető. Olvasni is nagyon szeretek, ha jut rá időm. Engem igazán ki-kapcsol, ha valami manuális dolgot csinálhatok, szívesen varrok, kötök, horgolok, vagy volt, hogy a gyerekekkel origamit hajtogattunk.

Milyen a zenei ízlése?

– Nagyon szeretem Zoránt, Koncz Zsuzsát, az Illést, nyilván azért is, mert a fiatalokomnak ők voltak a meghatározó egyéniségei. A komolyzene bizonyos alkotásait is kedvelem. Igazából csendben ülni nehezen tudok, tehát a rádió általában szól mellettem.

Esetleg kedvenceket tudna mondani, akár könyvben, akár színházi darabban?

– Nem tudom kiválasztani, hogy melyek azok, de általában úgy vagyok egy könyv olvasásának végén, hogy ezt jó lenne folytatni, ezért szeretem a hosszabb lélegzetvételű könyveket. Az utóbbiak közül nagyon tetszett Vámos Miklóstól az Apák könyve.

Milyen érzés ismét hetedikes osztályfőnöknek lenni?

– Nekem ők a hetedik osztályom, pedig azt gondoltam, hogy többet már nem is leszek osztályfőnök, de borzasztóan hiányzott ez a munka. Az utóbbi 6 évet leszámítva szinte nem volt olyan év, amikor ne lettem volna osztályfőnök, sőt volt, amikor duplán is. Viszont így még nem kezdtem, hetedikes matematika tagozattal, nekem ez teljesen új. Azt hiszem, hogy egy szerencsés osztályt fogtam ki, kedvesek, aranyosak, okosak. Fárasztó is, hiszen sok plusz feladattal jár, de kíváncsian várom, hogy mi lesz belőlük, hiszen hat év nagyon hosszú idő.

Vannak a jövőre nézve szakmai tervei?

– Régi álmom, hogy az iskolában megvalósuljon egy matematikai múzeum, illetve inkább egy interaktív kiállítás. Ehhez már rendelkezésünkre áll néhány régi eszköz, könyvek és folyóiratok. Azt szeretném, ha a

gyerekeknek alkalmuk nyílna sok érdekes dolgot kipróbálni, mint pl. „4 dimenziós kocka” készítése, amivel a matematika vonzóbbá válhatna többek számára. Ezért várom, hogy mikor jön el az a pillanat, amikor azt mondják, hogy mindezt megtehetem, s már most is sokat lobbizok az ügy érdekében.

Ha lenne három kívánsága, mik lennének azok?

– Egészséget az egész családomnak, azt gondolom, hogy ez a legfontosabb. Szeretném, ha a lányom nagyon boldog lenne és megtalálná a helyét az életben. S azt is szeretném, ha az Árpád Gimnázium még 100 évet legalább működné.

Havasi Petra, Rudnay Lilla (11.a)

MINDENNAPI KÜZDELMEK

Futnom kell. Hiszen ha nem futok, nem érem el a buszt. Pedig utálok futni. A hátamon úgy ugrál a táska, mintha egy vad kutya lenne, aki éppen szökni próbál. Pedig kényelmes sétálás közben is letépi a vállamat a maga hat kilós súlyával. De én mégis futok, hiszen ha nem tudok elmenni ezzel a busszal, akkor várhatom a következőt. És bár tizenöt perc nem számít soknak (főleg, ha a szünetekről van szó), de elfecsérelni még ezt az időt sem szabad.

Hiszen ha hazaérek, még rengeteg dolgom van: pihenés címszó alatt a zenetévét nézni, pedig ez sem mondható túl pihentetőnek, ha belekalkuláljuk a különböző együttesek és énekesek, valamint dalaik nevének megjegyzését (ezen kívül külön feladat, ha az illető angol nyelvű, hiszen ezt még angol gyakorlásnak is nevezhetjük). Kipihenten nekikezdek az ebédnek, majd a tanulásnak. És még nem is beszéltem a nap egyik legkimerítőbb részéről, amikor is meg kell osztani a szülőkkel a ma szerzett jegyeket, és a magyarázatot, hogy a kettes miért kettes, például. Nehéz a mai gyerekek élete.

A buszra végül felszállhatok, hiszen a vezető nem csapta be az orrom előtt az ajtót. Kedves ember. Táskámból előkeresem a könyvemet, hogy a következő húsz perc se teljen el hasztalanul. Olvasni kezdek, művelni az értékrendemet. Néha van kapaszkodó hely, most nem igazán látok. Az ajtóban állok, itt nem lehet olvasni. Minden megállónál le kell szállnom, hogy a mögöttem lévő (vagyis bárki más) is le tudjanak szállni. Ezt követően a buszmegállóban állók látják, hogy mindenki leszállt a buszról (aki akart és elég gyors volt), ezért engem (visszaszállási szándékkal együtt) figyelembe se véve, felszállnak előttem. Fellépkedek a lépcsőn és visszaállok a helyemre.

Körülnézek, de nincs hely. Seholy ember, aki megengedné, hogy megfogjam a korlátot. A könyvemet azért nem teszem el, hátha a következő megállónál kiürül a busz, én pedig egyik kezemmel a korlátba kapaszkodva, másikkal a könyvet fogva végre olvashatnék. De a remény nem túl nagy – sóhajtok egy nagyot. Nem igazán kedvelem a tömeget, de mint már említettem, tizenöt perc értékes. Egy nap nagyon rövid, főleg az én koncentrációs készségemmel és a szüleim elvével, miszerint nyolc órát minimum kell aludnom.

Mivel olvasni nem tudok, marad a gyönyörű táj. Valóban csodálatos látványt nyújtanak a koszos utcák, és az omladozó házak. Végignézek a többi buszon ülő vagy kapaszkodó társamon. Nem értem. Én a harmadik megállónál szálltam fel, és azóta sem tudtam leülni, pedig már eltelt körülbelül tíz perc. Hogy lehet itt ülőhelyet szerezni? Persze a nehéz zacskókat cipelő idősek nem csodálkoznak. Nekik mindenki átadja a helyét, és ez így is van jól. De a többiek? Lefizetik a társaikat? Esetleg meggyőzik őket, hogy mekkora baktériumforrás a buszos ülőke?

Nem elég odafigyelni arra, hogy ne legyek mások útjában, de még koncentrálni is kell, hogy egy-egy erősebb fekézésnél ne essek rá a bal oldalamon állóra, valamint, hogy a jobb oldalon álló se essen rám. Ezért (rutinosan) válszerűségű terpeszben állok, teljes egyensúlyban. Így már csak kapaszkodni kell (elsárgult ujjakkal), hogy a kanyarokban is a helyemen maradjak, és ne essek rá a mögöttem állóra, vagy ki az előttem lévő ajtón. Minden nap új küzdelem. Új feladat. Két lábon állni ebben a rohanó világban. Megállni a helyünket az emberek között, legyenek ők idegenek vagy ismerősök.

Azon kapom magam, hogy már itt vagyunk. Ez az én megállóm. Gyorsan megnyomom a jelzőgombot, leszálok és megteszem az utolsó ötven métert. A jeges járdán nem csúszok el ma. Nem esek bele egy pocsolóba sem. Egy biciklisbe vagy babakocsiba sem akadok bele. Nem üt el egy autó. Úgy látszik, még van dolgom az életben – gondolom magamban. Mindennap hallani, hogy „balesetben meghalt...”. Ma – úgy tűnik – nem én voltam a kiválasztott.

Nagy Réka (7.b)

AMINEK JÖNNIE KELL...

„...jönni fog... És ha itt lesz, szembe kell néznünk vele.” Így szólt Hagrid bölcsessége a Harry Potter és a tűz serlegében. És megtörtént. Voldemort nagyúr visszatért, nálunk pedig február 9-én felkerült a könyvesboltok polcaira az utolsó, a történetet lezáró könyv, a Harry Potter és a halál ereklyéi is.

Mennyire vártam már, milyen kíváncsi voltam a végkifejletre. Ki kivel jön össze?? Hogy győzi le Harry Voldemortot?? Visszatér-e valaki, akit eddig halottnak hittünk??

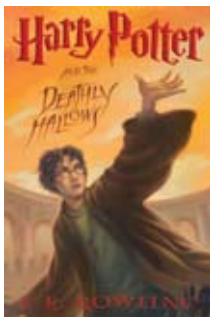
Természetesen a Halál ereklyéit amilyen gyorsan csak tudtam, kiolvastam. Valami elképesztő volt!! Olyan csavarok és fordulatok vannak benne, hogy néhány résznél még ültő helyemben is meg kellett kapaszkodnom döbbenetemben. Nagyon jó még, hogy majdnem az összes eddig megismert szereplő – ha csak egy villanásra is – előkerül, nem maradnak kérdőjelek. A könyv szinte letehetetlen, szabályosan függőséget okoz. Egy darabig úgy éreztem, eddigi kedvencemet, a Főnix rendjét letaszítja trónjáról, de sajnos ez nem történt meg. Csak az a befejezés ne lett volna... Tényleg elnézést kérek mindenkitől, akinek ezzel a lelkébe gázolok, de ennél semmitmondóbb és sablonosabb végről álmodni sem tudtam volna. Abszolút nem Harry Potterhez méltó. Pont ezért az utolsó mondat után – a katartikus élmény helyett – egy borzalmas üresség keletkezett bennem. Ennyi év kitartó olvasás és várakozás után mi, rajongók ilyen érdemelünk? Mintha egy argentin szappanoperának az utolsó képkockáit olvastam volna. A szerelmesek végül egymásra találnak, lesz egy csomó gyerekük és boldogan élnek, amíg meg nem halnak.

Tragikusabb azonban, hogy innentől kezdve nincs mire várni, nincs mit találgatni, mert eddig tartott a kis túlélő története. Nem lesz több év eleji lakoma és Teszlek Süveg, se kviddics meccsek, se büntetőmunkák. Persze biztosan még jó pár évig találkozni fogunk újabb kiadásokkal, a könyveket értelmező írásokkal, a szereplőkkel az összes játék formájában, szóval a név nem fog eltűnni, de mégis egy korszak lezárult az életünkben.

Bár rengetegen támadták J.K. Rowling írásait, úgy gondolom, az eltelt 9 év alatt rengeteg mindent kaphattunk ezekből a könyvekből. Az olvasás szeretetét, a reményt, hogy soha ne csüggedjünk, ha a dolgok nem a kedvünk és tetszésünk szerint alakulnak, mert bármikor jöhet egy mágiikus pillanat, ami mindent megváltoztat és elújí a rosszat. Tele van egyszerű, de nagyon igaz életbölcsességekkel: többek között azzal, hogy a barátság, a szeretet és a hűség mindig győzedelmeskedik a gonoszság és a kegyetlenség fölött. Emellett nagyon fontos szerepet kap a bátorság. Merjünk kiállni a saját igazunkért, bízzunk magunkban, mert ha ez megvan, akkor még a legszerencsétlenebb ember is legyőzi gyávaságát és hőssé válik. Számomra a legfontosabbat Harry, Ron és Hermione barátsága jelentette, akik mindig kitartanak egymás mellett és a hibáival együtt fogadják el a másikat.

Hogy miért lett minden idők legsikeresebb ifjúsági regénysorozata? Egyrészt mert minden generációnak megvan a maga sikertörténete (és remélem ez a lánc nem is fog megszakadni). Másrészt pedig olyan jó néha elszakadni a szürke hétköznapoktól és egy mesés világba elrepülni, mert úgy őszintén: ki ne akart volna valaha is boszorkány vagy varázsló lenni??

Máté Krisztina (11.d)

„Nem voltunk táborokban, nem tudunk róla semmit sem mondani,
de a visszhangjuk jó.”
(a fénymásolók)

Aranyköpések

„Nincs annál boldogabb érzés, mint amikor francia drazsét fényezel. Érzed, hogy hasznos vagy.” (Var-ga Júlia)

„Mennyi a zombulási szintetek?” (Molnár Hajnalka)

„Azért, mert sajnos erre kapod a pontokat az érettségi. Illetve nem erre... és nem sajnos.” (Lienhardt Krisztina)

„Nagyon maszek módon fogom csinálni ezt a műveletet. Én fogom tartani a Bunsen-égőt, remélem, nem fogok felrobbanni.” (Czinki József)

„Nincs szivacs a táblához, ki kellett dobnom, mert valaki kukit rajzolt rá.” (Sziliné Dienes Irén)

„Hát nyilván a tételek egy része egyfelől horizontális, másfelől lineáris... vagy nem, vertikális... hülyeséget mondtam a lineárisal.” (Sarlósné Bánhegyi Lídia)

„Egy-két területképpel végül is az ember le tudja élni az életét.” (Koncz Levente)

„És mi lesz, ha nem tanulnak holnapra? Kombinált kisbalták fognak az égből hullani!” (Láng Krisztina)

„Végre elpatkolt IV. Henrik is, 1106-ig bírta a gyűrődést. Nem fogjátok kitalálni, a következő császár V. Henrik volt.” (Pödör László)

„A cellulózból ilyen henger alakú lapokat hengerelhetünk.” (Tajtiné Váradi Emőke)

„Zárjuk le a jegyeket, lépünk gyorsan túl ezen a számháborún.” (Orosz Erzsébet)

„Köszönöm a segítséget a szavak egymásra találásában.” (Kis Róbert)

Nagyon várunk töletek további aranyköpéseket!

Anagrammák

A múltkori költők és verseik: A FALÓ TISZTJE (József Attila); ANYJA SÁRON (Arany János); FESTŐI NÁDPOR (Petőfi Sándor); DILIS MÓKA TRÓN (Radnóti Miklós); ALANT BIBIS SÁL (Balassi Bálint); ALKONYI MOHÁCSI VITÉZ (Csokonai Vitéz Mihály); MODELL SZERETI (Toldi szerelme – Arany); ÉGEN KONYAK TEA (Egy katonaének – Balassi); A MÉZ RENYHE (A reményhez – Csokonai); MINDAZ TELE (Nemzeti dal – Petőfi); HA MENT TUDOM... (Nem tudhatom... – Radnóti); POCI SARA TE (Ars poetica – József A.).

Ebben a hónapban az anagrammák a világ leghíresebb építményeiből rejtenek tízet, melyeket egyszer mindenkinek látnia kellene.

HAL TÁMADSZ (India)
ANNAK FIAL ÍGY (Kelet)
ROMOKAT SOROLÓ TEKE (görög)
POROS FIAIT NYERED (olasz)
HOPP MISE SZIKRA (ókor)
BORZ SZABADOSSÁG (Amerika)
PEDIG SULIBAN TEREMTI (Amerika)
MÉRT SZEMPONT TELEP (Róma)
ESZED HIÁNYA POR (Ausztrália)
APJUK E PÁSZTOR (Törökország)

Viccek

Két részeg fekszik a kocsmá előtt, megszólal az egyik:

– Te, ha fel tudunk állni, akkor iszunk még egyet, ha nem, akkor hazamegyünk.

Fazon sétál a Central Parkban, amikor is észreveszi, hogy egy pitbull rátámad egy kissrácra. Odarohan, megragadja a nyakörvét és addig szorítja, míg a kutya megfullad. Mindenki ünnepli a fazont, köré özönlenek az újságírók.

– Akkor holnap hozzuk a hírt azzal a címmel, hogy „A hős New York-i megmentette egy kisfiú életét”.

– Az igazat megvallva nem vagyok New York-i.

– Akkor „Amerikai hős megmentette egy kisfiú életét a kutyatámadásban”.

– Nem is vagyok amerikai.

– Akkor hova valósi?

– Pakisztáni vagyok.

Másnap az újságok címlapján:

„Izlám fundamentalisták szerencsétlen kutyákat kínoznak a Central Parkban. Az FBI keresi az Al-Kaida szálát.”

Három halálraítélt várakozik a kivégzésére. Megengedik nekik, hogy válasszanak a módszerek közül: kötél, golyó vagy villamosszék.

Megkérdezik az elsőt, mit választ.

– A kötél és a villamosszék nem méltó hozzám, akkor legyen a golyó.

Puff, kivégzik. Megkérdezik a másodikat.

– Én a villamosszékot választom.

Beleültetik, hát nem működik. Gondolják, ez biztosan az Isten akaratja, szabadon engedik a rabot.

Kifelé menet éppen van annyi ideje, hogy odasúgja a harmadiknak, hogy a villamosszék nem működik. Megkérdezik a harmadikat is, hogy mit választ.

– A golyó nem méltó hozzám, a villamosszék nem működik, akkor legyen kötél!

– A maga férje olyan, mint a futball-labda...

– Hogyhogy?

– Minden reggel a kapuban találok, berúgva.

Kamion áll elakadva a híd alatt. Arra sétál a rendőr.

– Mi a helyzet kolléga, beszorultunk, beszorultunk...?

– Nem vазze, hidat szállítok!

NYELVI SAROK

Pilot: Tower, call me a fuel truck.

Tower: Roger, you are a fuel truck.

„Jók a táborok, de esetleg ki lehetne bővíteni a kórustáborot valami zenekari résszel.” (noname)

„Eddig gólyatáborban voltam és sítáborban. Ismerkedési szempontból tök jó, és nekem elég ennyi.” (Viktor)

„Én a kórustáborokat szeretem nagyon, de a sítábor és a DT-tábor sem rossz. Lehetne valami művészeti vagy hasonló tábor, gondolok itt a rajzolásra, kézművességre.” (Kinga)

Sport

Remélem, elnyerte tetszésedet az előző számban megjelent a sporttörténeti bemutató. Ha nem, sajnálom, de folytatom eme tevékenységemet.

A mai első sportág, melynek történetét elmesélem, az a korcsolya. Ennek eredete az őskorba nyúlik vissza. Vannak leletek, melyek szerint az ősemberek a csontokat élesre fenték, majd azzal közlekedtek a jégen. A vikingek is már 700 évvel ezelőtt korcsolyáztak. Ezt a tényt a Frithiof-mondából tudjuk. Ebben ugyanis az áll, hogy szépséges főhősünk megmentette élete szerelmét, akinek a szánja alatt berepedt a jég. És minő véletlen, a fent említett férfiú korcsolyában vitte véghez eme hőstettét. Sok marhacsontkorcsolyát találtak közép- és észak-európai leletek között is, melyeket szíjjakkal erősítettek a lábhoz. Egy idő után fakorcsolyákat használtak. A tehetősebbek vas élel látták el ezt a csúszós lábbelit, ami segítette az irányváltatásban, és a száguldozni vágyók kedvét is jobban kielégítette. A szegényebbek viszont kénytelenek voltak botokra és vitorlára hagyatkozni. Hollandiából került az acélkorcsolya hazánkba, magyar diákok közvetítésével. Igaz, csak a férfiak körében kezdett elterjedni, mivel a nőkre nézve károsnak tartották. Egyes vas-kalapos emberkék úgy gondolták, hogy eme mozgás elsajátítása közben a leányok letérnek az erény útjáról, orvosok körében pedig az a hír járta, hogy így sokkal könnyebben felfáznak. Aztán megnyitották a városligeti korcsolyapályát, ami aztán megtörte a jeget. :)

Most pedig jöjjön a tenisz. Seneca irományai alapján azt mondhatjuk, hogy ennek a sportnak az alapja az ókori római birodalomból származik. Csakhogy itt még hárman játszottak, egy háromszög alakú pályán, ezért trigonnak hívták. Innen a sport útja Párizsba vezetett, ahol annyira megkedvelték, hogy mindenhol, még a főtéren és a vendégfogadók udvarán is ezt játszották. A neve is a francia 'tenez' igéből származik. A szó jelentése: fogjátok; ami arra utal, hogy nem csak ütővel, de kézzel is továbbították a labdát. A kiáltás akkor hallatszódott, amikor a játékos eldobta a labdát, vagy – ahogy már említettem – tenyérral elütötte.

Magyarországon először a híres Mátyás király korában jelent meg. Hazánkban kezdetben még ütő sem volt, csak kézzel játszottak, de a játék alapja ugyan az volt. Miután a pályákat falakkal vették körül, a szabályok megváltoztak. A korai feudalizmusban kicsiny városunkban a fedett labdaház a harmadik legjellegzetesebb épület volt a templom és a városháza után.

me

„Rengeteg táborban járok, de úgy érzem, az emberek nem nagyon veszik a fáradságot, hogy megismerjenek más embereket, pedig a jó társaság ezen alapul. A programok nagyon jók, jól jönne minden táborba ilyen csapatépítő dolog.” (noname)

Wilágháló ajánló

Mai világunk már nem pártolja az egyszerű, józan paraszti ésszel is felfogható mondatokat. Ahhoz, hogy életben tudjunk maradni, nem elég a csokievés rejtelmait ismernünk, hanem tudnunk kell a megfelelő értelmetlen kifejezésekkel kimagyarázni magunkat, amikor például a szüleink rajtakapnak, hogy az ő csokijukat nassoljuk nagy suttyomban a spájzban. Erre találták ki nekünk a kiváló Bullshit generátort, amely segít kivágni magunkat az ilyen kínos helyzetekből. Miközben magyarázzkodunk, nem árt maximalizálni a globális preferenciák szerinti termékpalettát, de csak hogy utána kreatív módon tudjuk transzformálni a robosztus infrastruktúrákat. Tömören: a Bullshit generátor jól jöhet bármikor, ha jól hangzó, bár értelmetlen szöveget kell kitalálnod. Munkához, tanuláshoz egyaránt használható.
<http://vancso.hu/bullshit/>

Mr.S.F. (Lakner Lóránd)

Megpróbálom újratermelni a forradalmian új optimalizálási koncepciót.

Nincs más hátra, mint targetálni az extenzív vállalati imázst.

A mai legfontosabb prioritás: leválogatni az elővárosi stratégiai célokat.

Kiemelt projektünk szinkronba hozni az innovatív konvergenciákat.

Félévi tükör

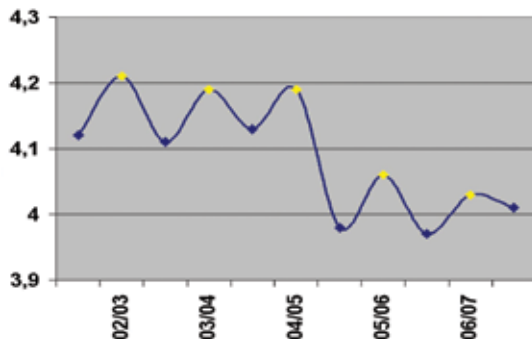
A sulis félévi statisztikájából szemezgetünk. Az iskolaátlag 4,01, ez négy százados előrelépés a tavalyi félévihez képest, feltehetőleg év végén könnyű lesz felülmúlni a tavalyi 4,03-at. Ilyen fejlődési ütem mellett még 25 év, és elérjük, sőt meghaladjuk az ötös átlagot. Igaz, hogy néhány éve még 4,1, sőt néha 4,2 fölött volt az átlag, de akkor még csak három osztályunk volt egy évfolyamon, a helyzet tehát nem összehasonlítható. Csökkent a különbség a hat- és négyévfolyamos osztályaink között, ez öröndetes. Kiemelkedően szerepelt a dések közül a 9.d, iskolai összesítésben a 9. helyet érték el (többek között három A és három B osztályt is megelőzve), a magartartási rangsorban pedig másodikok.

Az iskolai magartartás átlag is javult, 4,3-ról 4,4-re, tehát egyre jobbak vagyunk. A bukások száma viszont csökkent, a két évvel ezelőtti 88-ról és a tavalyi 80-ról 67-re, s van 14 kitűnőnk és további 56 ember 4,75 fölött.

Az iskolaátlag 4,01, ez messze elmarad a krúdysok csatlakozása előtti átlagoktól és visszaesés az év végi 4,03-hoz képest. Kilenc osztály átlaga a négy egész alatt marad. Az iskola létszáma nő, a kitűnőké csökken, azok is két cés kivételével mind áások és bések. A bukások számát ötödik éve nem sikerült 50 alá tornáznunk félévkor, ez igen magas. 10 bukás van a tizenkettedikesek közt – mi lesz így velük év végén?

Az iskolai szorgalom átlag 3,8, amely mélypont az előző 10 évben.

Nagyon a különbségek az egyes osztálytípusok között, a három leggyengébb átlagú osztály dések. De a „húzóágazatnak” tartott bések közül is kettő (3,9 alatti osztályátlaggal) az utolsó hat között található a rangsorban.

Rejtvény

150 éve született Komjáthy Jenő költő

1858. február 2-án, Szécsényben született a századvégi magyar líra egyik megújítója, Komjáthy Jenő. A homályból című egyetlen kötetének címadó verséből idézünk, folytatás a fő sorokban:

*Ki fény vagyok, homályban éltem,
Világ elől elrejtezőm.
Nagy, ismeretlen messzeségben
Magányosan lobogtam én.*

*Míg más napok ragyogtak egyre
S imádta őket mind a nép;...*

A legutóbbi keresztrejtvény (Wass Albert) megfejtései: A farkasverem;
Adjátok vissza hegyeimet; Kard és kasza.

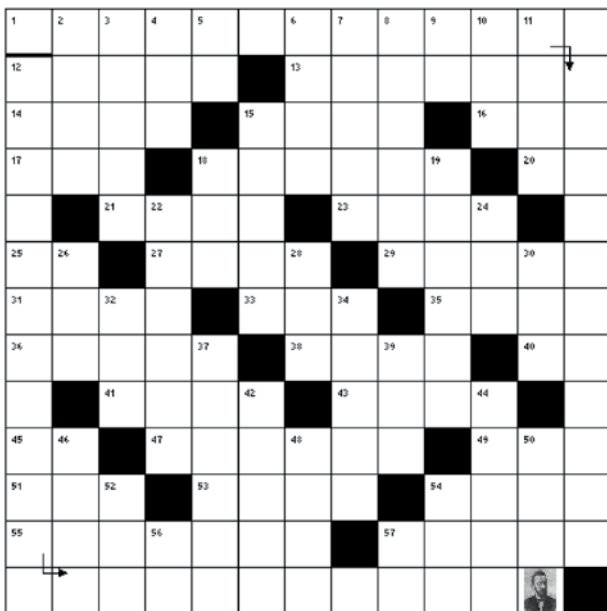
VÍZSZINTES: 1. Az idézet első része (zárt betűk: A, S, E, T, G, M). 12. Kedves, fiatal lányt alakító színésznő. 13. USA-beli város. 14. Táplálkozna. 15. Juhok istállója. 16. Talál. 17. Ameddig. 18. A szó kisebb hangtani egysége. 20. Szolmizációs hang. 21. Ázsiai ország. 23. Követel. 25. Részvénytársaság rövidítve. 27. Szombathelyi patak. 29. Kellemes szag. 31. Kietlen. 33. Foszfór, jód, szén. 35. A hal petéje. 36. Momentán. 38. Séri nyelvet beszélő nép. 40. Személyes névmás. 41.

... iacta est – a kocka el van vetve. 43. Izraeli légitársaság. 45. Jód és foszfor. 47. Rendetlen öltözetű. 49. A legkisebb pozitív egész szám. 51. Perzsa uralkodó. 53. ... a profi – filmcím. 54. A föld mélyére rejt. 55. Túlságosan telített. 57. Létezése.

FÜGGŐLEGES: 2. Túri ... – fiatal gazda, Móricz Sárarany c. regényének központi alakja. 3. Ausztrál állat. 4. Szabályos görbe alakja. 5. Gallium vegyjele. 6. Öltöny felső része. 7. Várpalota erőművéről ismert városrésze. 8. Egy bizonyos személy. 9. Indulatszó. 10. ... Gibson – filmszínész. 11. Az első Holdra lépő űrhajós keresztneve. 12. Az idézet második, befejező része (zárt betűk: É, T, T, E). 15. Az adott 24 órában. 18. Nyakat melegítő ruhadarab. 19. Bonyodalom, baj. 22. Kísérleti példány. 24. Némán

rálők! 26. Kis női felsőrész. 28. Vetíthető kép. 30. Művészet idegen szóval. 32. Páratlanul roppan! 34. Az Antigone egyik főhőse. 37. Nyelvjújtó. 39. Alumínium és kén. 42. Az a bizonyos. 44. Labor vizsgálat eredménye. 46. Egykori török katonai rang. 48. ... Diána – többszörös bajnok műkorcsolyázó. 50. Víz lefolyását gátló építmény. 52. Attila népe. 54. Az előtte levő helyre. 56. Erdő növénye. 57. Esztendő.

Lévay Zsolt

Sudoku

2	1				7		
		5	9	4	7		
					5	6	9
	9		4	1	6		3
	6	3			9		1
	2	1	5		4	8	6
	5	6				2	
9		2	8	3	4	6	
					8	9	7

			6		3	1	9	
			8		1	7	3	
1	3	6		9				
	6	1		7	9		8	2
	7	3			2	5		1
8				6	5	3		9
3		8	2			6	5	
			9	5	8			
2					6		4	8

Jótekonysági sportnap

DT-táborban felmerült még egy fontos kérdés: vajon tudjátok-e, hová jut az a pénz, ami a jótekonysági sportnapon összegyűlik?

Azt hiszem, az Árpád Alapítványról már mindannyian hallottatok. Az Alapítvány „Egymásért” alszám-láján keresztül azokat a diákokat és öregdiákokat is segítjük, akiket családi veszteség ér vagy például maradandó betegségben szenvednek. A mi feladatunk az, hogy segítsünk iskolatársainknak, amire anyagi szempontból kiváló ez a program.

Az idei jótekonysági sportnapot előre láthatólag április 19-én tartjuk, ami szombati napra esik. Kosár, röpi és foci biztosan lesz, de várunk ötleteket, hogy mivel lehetne feldobni az amúgy is jó hangulatú sportolást. Aki nem sportol, az támogató jegyet vásárolhat a cél támogatására. Remélem, sikerült tiszta képet festenem a sportnapról, az Alapítványról és a hozzájárulásotokról.

Treszkai Anett (9.b)

Képes Krónika

A KoMa társulat Garaczi László: Plazma című darabját adta elő nagy sikerrel a könyvtárban. (2008. január 23.)

SZALAGAVATÓ

Kicsit megkésve kaptuk az alábbi beszámolót. De közreadjuk, mert biztosan jó még egyszer visszaemlékezni a decemberi szalagavatóra.

Elérkezett a nagy nap. A lányok fodrászhoz, sminkeshez, gyorsan próbára rohagáltak, de nem baj, Anyu úgyis arra járt (az óbudai anyukák gyakran járnak pont a Stadionoknál) és ő gyorsan szállított ide-oda, perkált könnyű ezreket a tökéletes frizuráért. Egyszóval mindenki rohant. A nap a már említett Stadionoknál indult, 9 órai próbakezdéssel. Keringőruhák röpködtek az öltözőben, frakkok suhogtak türelmetlenül várva párjukra – köztudott, hogy a fiúk mindig gyorsabban készülnek el, mint a lányok – a Körcsarnok termében.

Elpróbáltuk az összes táncot, a legtöbben hármat, utána folytatódott a rohanás. Gondolom, a fiúk kevesebbet máskáltak, mint a lányok, de valljuk be, ez is mindig így van – mondjuk szerintem a Totó hajából nagyon szép kontyot lehetett volna csinálni, de mindegy.

Az este 6 óra is eljött, a több hónapos kitaró munkánk fináléja.

Szalagtűzés: minden osztály kiválasztott egy igencsak szentimentális számot (kivéve persze az enyém – mi a Star Wars zenéjére vonultunk, de azért a tűzés alatt azt is közöltük, hogy örökké fiatalok akarunk maradni...)

A tűzés után a tizenegyedikes kórus következett, amin én személy szerint a könnyekig meghatódtam, de azt hiszem, itt sajnos kisebbségben voltam. Mi is énekeltünk, de erről nem nyilatkoznék, mert nem akarom magunkat dicsérni és álszerény sem akarok lenni :).

Ezek után jöttek a táncok. Rengeteg tánc.

A dramaturgiaiag rendesen felépített „festős” lánytánc;

az inkább ugralós-vigyorgós, mint érdekes történetet elmesélő „pomponos” lánytánc;

a – bocsi fiúk – kicsit sablonos „retró” fiútánc (azért jó volt, tényleg!);

az Ások osztálytánca, a főnövér szerepében: Bánhegyi tanárnő :);

a Bécek osztálytánca, amelynek kiemelkedő tagja volt Szili tanárnő (gratulálunk neki!);

a Cécek és Dések osztálytánca egy egyszerű swing volt;

és természetesen végül, de nem utolsósorban a keringő – háromszor.

Csak azt sajnáljuk, hogy idén a tanári tánc elmaradt, vártuk nagyon :).

Idén sokkal hamarabb végeztünk, mint eddig bármelyik évben. Az mondjuk jó volt, hogy nem kellett mindent kétszer eltáncolnunk, mert így az afterpartyban – ahol hárman is éppen betöltöttük egyszerre a 18-at – volt is kedvem még egy kicsi levezető csörgésre, s azt hiszem, a többieknek is.

Összességében jó nagy hajtás volt, szép volt... a lányok és a fiúk egyaránt gyönyörűek voltak, az anyukák el-érzékenyülve könnyeztek, az apukák büszkén húzták ki magukat. Mi pedig ügyesen eltáncoltunk mindent, keringőztünk a családdal és barátokkal, utána meg mulattunk egy jót együtt.

Krámer Lili (12.a)

DT tábor

HA ŐSZ, AKKOR DT TÁBOR. HA TÉL? AKKOR IS!

Új félév, új teendők... Már csak így van ez, ha az ember egy olyan Diáktanács tagja, amelyik igyekszik minél inkább színesíteni a diákéletet, még ha ez a hétvégéjébe kerül is. Természetesen ennek ellenére én most sem bántam meg, hogy felmentem Csillebércre, hiszen a DT-tábor nem csak gályázásból áll, hanem sportból és sok-sok nevetésből is. Szerintem most is témérdek fontos dolgot sikerült megbeszélni, így igazán hasznos volt az ott töltött idő!

Sikerült átnéznünk többek közt a házirendet is. A megújult változat várhatóan a sízűnet végére fog elkészülni, ám szükségünk lesz majd az osztályok véleményére is a változtatásokkal kapcsolatban.

A forgószínpad során külön állomáson tárgyaltuk meg az iskola sportrendezvényeit. A legközelebbi esemény a jótékonyági sportnap (erről röviden külön is írunk). Ezt követi a május

21-i Kihívás Napja, majd a júniusi Árpád Olimpia. Ha az érdeklődők száma elegendő, szeretnénk egy sporttábor is szervezni, május 23-24-én vagy május 30-31-én.

A legnagyobb rendezvény idén is a március 18-19-i Ár-

pád napok lesz, melyre máris rengeteg ötlet és programajánlat érkezett. Március 8-án a kórus is megcsillogtatja tudását, nemrég szerzett erdélyi ismerőseivel együtt.

Sok fontos dolgot meg tudtunk tehát beszélni, ám szerintem a tábor egyik fénypontja a szombat délutáni csapatépítő „játék” volt, melyet Hende Réka (12.c) tartott nekünk. A feladatok során jobban megismerhettük egymást, és rádöbbenhettünk, hogy néhányunk közt több a közös vonás, mint azt valaha gondoltuk volna. Ha valami, akkor ez a foglalkozás igazán hasznos, vidám és kellemes volt mindannyiunk számára. Én legalábbis nagyon élveztem!

Azt hiszem, az idei DT-tábor is legalább ugyanolyan jól sikerült, mint a többi, és a hangulat is igazán vidám volt! Én biztosan elmegyek legközelebb is!

Paulik Rita (8.b)

Előző számunk Irodalom rovatában Katona József drámájának címét helytelenül írtuk le, melyért elnézést kérünk. Helyesen: Bánk bán.

„A gólyatáborról tudok beszámolni, az szervezett, és jó a hangulat, de a gólyáknak kéne valami program arra, hogy feloldódjanak. Kéne még valamilyen tábor? Nem tudom, talán vízi tábor... ja, hogy van már olyan? :) (Kömleszt Dani, 11.d)

Árpád galéria

A kerámiatörténetből a Tepe Sialk-kor (Mezopotámia, i.e. IV. évezred) festett edényeit tanulmányozva készültek a rajzóriai ábrázolások.

A vékony falú korongon készült vázák motívumai stilizált állatfigurákat jelenítenek meg. A geometriai formák, amelyeknek jelrendszerét teljességében nem ismerjük, szépségükkel hatnak és jól illeszkednek a forgástegek szerkezetéhez.

Schlemmer Ádám (7.c)

Varga
Karina
(7.c)

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. ♦ Megjelenik: kb. havonta. ♦ Email: arpadlapok@gmail.com.

♦ Design: Tsamouras Hristos. Írták és rajzolták: Bene Dia, Bölcskei Zita, Diriczi Tamás, Fenyő Dorka, Havasi Petra, Lakner Lóránd, Máté Krisztina, Rudnay Lilla, Südi Anna, Treszkai Anett, Varga Stefánia.

♦ Felelős tanár: Koncz Levente. ♦ Nyomdai előkészítés: Press GT Kft., 1139 Budapest, Üteg u. 49., Tel.: 349-6135, Fax: 452-0270, Email: info@pressgt.hu. ♦ Tervezés: Gula Annamária.

♦ Nyomdai kivitelezés: Ritter Nyomda. ♦ Felelős vezető: Ritter Gábor.